

10210 C

CH

BLANK PAGE

Acc

పూర్వ తిరుగుబాటు

DIGIT

954
V55M

తుమ్మల వెంకటరామయ్య

1

(3056)

BLANK PAGE

II

For favours of
Review.

38

5/135

Acc 1773

BLANK PAGE

III

BLANK PAGE 18

(IV)

10210

మా పాతిరుగువాటు.

యొక్కదాగ్గోడి లోయక
యొక్కదాగ్గో

యొక్కదాగ్గోడి లోయక

యొక్కదాగ్గోడి లోయక

TIGIO

యొక్కదాగ్గోడి

యొక్కదాగ్గోడి

తుమల నెంకటరామయ్య

ప్రొక్కా! నవ కక్తి కొద్దియైనది బెలవా

అణా

954

VSSM

భారతదేశము — చరిత్ర

తెలుగు విశ్వవిద్యాలయ
గ్రంథాలయము

నమోదు సంఖ్య 10638

తేది 16-7-86

CHECKED-93

DIGIT

CHECKED

1938 జూన్

1000 పత్రాలు

శ్రీనివాస ముద్రణాలయము, రాజమండ్రి.

9

మంచి చెడ్డలు

కాంగ్రెసు మంత్రిపదవుల స్వీకరించాక ఎన్నోమార్పులు జరిగాయి. మాస్టా ఖైదీలు విడుదలయ్యారు. అమానుషమూ, అసహ్యకరమూ అయిన 'మాస్టాచట్టము' రద్దు కావించబడింది.

అయినా, ఇంతవరకు మాస్టా తిరుగుబాటును గురించి ఎవరూ వ్రాయ లేదు. తిరుగుబాటు యొక్క స్వభావాన్ని వెల్లడించనూలేదు. ఈ రచన— క్లుప్తంగా ఉన్నా— ఆకొరత తీర్చుతుందని నా ఆశ.

ప్రభుత్వ ప్రకటనలూ, మహాత్ముని యంగ్ ఇండియా పత్రిక, సౌమ్యేంద్ర నాథ టాగూరూ ఈ రచనకు సహాయ పడ్డారు.

ప్రభుత్వం ప్రకటనల గావించుటలో, ఏమీ చేసిన ఘనకార్యం లేదు గనుక కృతజ్ఞత చూపవలసిన అవసరం లేకపోయినా, యంగ్ ఇండియా పత్రిక సంపాదకుడుగానున్న ఆనాటి మహాత్మునకూ—సౌమ్యేంద్రనాథునకూ కృతజ్ఞత చూపడం నా విధి.

5 జూన్ 38.

రాజమండ్రి.

రచయిత

BLANK PAGE

61

మా ప్లా

తిరుగుబాటు

మలనాగు:

మలనాగు దక్షిణ హిందూదేశాన పశ్చిమ సముద్రతీరంలో వుంది. వైశాల్యం 5792 చదరపు మైళ్లు. మనదేశంలో సుందరమైన ప్రదేశాలలో ఒకటి. సారవంతమైన ప్రదేశం కూడాను. 1921 జనాభా లెక్కల ప్రకారం 30, 98, 871 మంది మలనాగు జనసంఖ్య. తిరుగుబాటులో ప్రధానపాత్ర వహించిన ఎర్నాడుజిల్లా జనసంఖ్య 1921 లో 4 లక్షలు. అందులో హిందువులు 1,63,328 మంది. మహమ్మదీయులు 2,36,672 మంది.

మాస్టాలు:

మలనాగులో మహమ్మదీయుల్ని మాస్టాలంటారు. మాస్టాలలో ఎక్కువ భాగం వీరరైతులు. చాలియర్ నదీ ప్రాంతాన కొంతమంది కలప వర్తకం చేసే మాస్టాలున్నారు. వీరి స్థితి కొంత నయమే గాని వీరి సంఖ్య తక్కువ. నీలాంబర్, వండూర్ మధ్య ప్రాంతాలలో పర్వత ప్రాంతాల ప్రభుత్వం వద్ద పొలాలను కొలుకు తీసుకొని పనిచేసే మాస్టాలున్నారు. వీరి స్థితి కొంచెం ఘరవాలేదు. అయినా వీరి సంఖ్య అధికం కాదు. ఖాస్వాము అనేవాళ్లు మాస్టాలలో లేరనే చెప్పవచ్చు.

మాస్టర్లు

వృత్తి.

మాస్ట్రాల ముఖ్యవృత్తి వ్యవసాయం. కష్టపడి జీవించేరకం. తరతరాలనుండి సాగుచేయని అడవుల్ని - ఛాముల్ని సాగుచేసేవాళ్లు. బాగా పంటకు వచ్చేసరికి భూస్వాములు ఆ భూమిల్ని లాగివేసేవారు. మాస్ట్రా రైతులు చాలామంది మగతామీద ఆధారపడి వుంటారు. ఇతరుల పొలాలు సాగుచేయడమే జీవనాచారం. ఇంకా కొంతమంది వ్యవసాయకూలీలు, కూర్పు పర్వతప్రాంతాలలో, వెదురు అడవుల్లోను, దాదాపు 20 ఏండ్ల పాటు (1921 నాటికి) రబ్బరుతోటల్లోను పనిచేసే వారు కొందరు ఉన్నారు.

భూస్వాములు.

మలబారులో భూస్వాములంతా దాదాపు హిందువులే. అందులో కూడ బ్రాహ్మణులు. ఉత్తర మలబారులో కొద్దిమంది మాస్ట్రా భూస్వాములున్నారు. కాని అట్టే చెప్పికోతగినంతమంది లేరు.

భూస్వాములు రైతుల్ని దోచుకోవడం, హింసించడం పరిపాటే. అందుచేత తరతరాలనుండి భూస్వాములపైన పీడితులగు అమాయక రైతులకు ఒకవిధమైన ద్వేషం పెరిగింది. ఈ ద్వేషాన్ని హిందూ మహమ్మదీయ విద్వేషంక్రింద చూపించినవారు లేకపోలేదు. కాని అది పొరపాటు. ఇక్కడ హిందువులకీ మహమ్మదీయులకు గల సంబంధం దీక్ష - పీడిత సంబంధం. పీడించే హిందూ భూస్వాములకూ, పీడితులైన ముస్లిం రైతులకు గల స్పర్థ వర్గస్పర్థయే కాని జాతిద్వేషంకాదు.

పూర్వపు తిరుగుబాటు.

మాస్టా తిరుగుబాటు ఒక్కసారిగా వచ్చిందికాదు. ఇలాంటి పెద్ద తిరుగుబాటుకు దారితీసిన ఘటన లెన్నో ఉన్నాయి. మలబారు చరిత్రలో ఇది మొదటిది కాదు. అంతకు పూర్వమే ఎన్నో తిరుగుబాట్లు జరిగాయి.

1816 నుండి 1853 లోపల దాదాపు 22 తిరుగుబాట్లు జరిగాయి. వీటిలో చాలా తక్కువభాగం మతసంబంధమైనవి. ఎక్కువగా వ్యవసాయానికి సంబంధించినవే. మతసంబంధమైన కలహాలు, మసీదు స్థలాల గురించి, మత మార్పుకోవడం గురించి, వచ్చేవి. ఇవి రక్తసాతానికి దారితీస్తాయనడంలో సందేహం ఏమున్నది?

కొన్ని శతాబ్దాలకు పూర్వం అరేబియానుండి మన దేశానికి కొందరు వర్తకులు వచ్చారు. వాళ్ళల్లో కొందరు మలబారు దక్షిణతీరాన కాపురం ఏర్పరచుకొన్నారు. ఈ అరబ్బు వర్తకులకూ, హిందూ నాయర్ శ్రీలకూ గల్గిన సంతానమే మాస్టాలు.

ఎన్నాడు జిల్లాలో కాలికట్ రాజాగారికి ఒక కమాండర్-ఇన్-చీఫ్ ఉండేవాడు. 'పారానంబి' అని ఆయనపేరు. మొట్టమొదట వీరికి కాపురముండటానికీ, మసీదుల నిర్మించుకొనేందుకూ, అనుమతి నిచ్చాడు. 19 వ శతాబ్దంలో 'పారానంబి' ప్రధాన స్థల మగు 'మాలప్పురం' లో తగాదా వచ్చింది. మసీదుల గురించే తగాదా. 'నంబి' మసీదుల నాశనం చేయించాడు. మాస్టాలు తిరుగుబాటు చేశారు. 'నంబి' సైనికులకు మాస్టాలకు జరిగిన పోరాటంలో 47 గురు మాస్టాలు మరణించారు.

1841 లో మరొక తిరుగుబాటు జరిగింది. రైతులు కష్టపడి
 దున్ని పండించే భూముల్ని భూస్వామి లాక్కు మొదలుపెట్టాడు. ఆ
 భూస్వామి పేరు. 'తేరుంపల్లి నంబూద్రి.' రైతుల్లో ఒకడైన 'కుంభా
 లం' నాయకత్వం వహించి తిరుగుబాటు. ఆ భూస్వామిని చంపి.
 అతని యిల్లు తగలబెట్టారు. భూస్వామిని రక్షించడానికి వెళ్ళిన నైన్యం
 వందలకొలదీ రైతులను చంపింది. తామూ ఈ రైతులలాగ వీధివాళ్ళమే
 ననీ పీడించబడుతున్నామనీ నైనికులకు తెలియదు. తాము భూస్వామి
 డబ్బు తింటున్నామని భక్తిమ తప్ప తమ సోదరుల చంపుతున్నామని
 తెలియదు. ఇలాంటి భూస్వామ్య ప్రభుత్వాలు, పెట్టుబడిదార్ల ప్రభుత్వాలు,
 మిలిటరీ సహాయంతోనే బ్రదుకుతూ ఉంటాయి!

మరొక రెండేళ్ళకు ఇంకొక తిరుగుబాటు జరిగింది. 1843 లో
 తమ గ్రామానికి పెద్ద ఆయిన "కప్రల్ కృష్ణ పనిక్కర్" ను చంపారు.
 సామాన్యంగా కూలీలలో మేస్త్రీలకూ, గ్రామాలలో పెద్దలకూ రైతులను
 కూలీలను పీడిస్తూ యజమానుల్ని సంతోషపెట్టడమే గదా పని. ఈ పెద్ద
 తన చర్యలకు ప్రతిఫలం అనువించాడు. ఈ సంవత్సరంలోనే మరొక
 బ్రాహ్మణ భూస్వామి యైన "కరుకామన్నమూడీ" ని హత్య చేశారు.
 1851 లో ఉత్తర మలబారులో కొత్తయ్యం తాయాకాలో రైతుల తిరుగు
 బాటు ఒకటి పొడచూపింది. మాస్టాయి "కలానిల్ కాళవణ తంగల్" అనే
 భూస్వామి యావత్ కుటుంబాన్ని హత్య కావించారు. 1880లో "అప్పాదు
 రై పర్రాల్" "కృష్ణ పిషరోడి" అనే ఇద్దరు భూస్వాముల్ని రైతు లెదిరిం

1000000

విజయవాడ

రైతు ఉద్యమం.

ఏ విప్లవమూ నిర్మలాకాశంనుండి పడుగులా హఠాత్తుగా సంభవించదు. ఒక అర్థ శతాబ్దం వరకు అక్కడక్కడ తలచెత్తిన తిరుగుబాట్లు ఒక్కసారి 1921 లో అత్యున్నత స్థాయికి పోయినాయి. 1921 మాస్టా విప్లవమే అది. మాస్టా విప్లవాన్ని గురించి చెప్పేటప్పుడు అచటి రైతు ఉద్యమాన్నిగూడా పరిశీలించాలి.

1920 అక్టోబరులో ఒక రైతు ఉద్యమం ప్రారంభమయింది. అది ముఖ్యంగా కాలికట్ లోను చుట్టుప్రక్కలను ప్రారంభమయింది. దీనికి మొదట రాజకీయ ఉద్దేశ్యాలు ఏమీలేవు. తమ వర్గక్షేమాన్ని ఆసించే రైతు లీ ఉద్యమంలో పాల్గొన ప్రారంభించారు. భూస్వాముల దౌర్జన్యాలు మరింత దోహదమిచ్చాయి ఈ ఉద్యమానికి. మగతాలు హెచ్చుచేస్తూ, భూముల లాక్కో మొదలుపెట్టారు భూస్వాములు. ఈ రైతు ఉద్యమానికి, కాంగ్రెసుకూ ఆనాడు సంబంధం లేదు. ఆ రోజుల్లో కాంగ్రెసు ఇంత విశాలవంతం కాలేదు, రైతు ఉద్యమ నాయకులలో ఒకడైన 'నారాయణ మీనన్' కూడా కాంగ్రెసులో చేరేటప్పుడు ఈ ఉద్యమంతో పూర్తిగా సంబంధం మానివేశాడు. దక్షిణమలబారులో గొప్ప కదలిక కల్గించింది రైతు ఉద్యమం. మగతాపద్ధతి ఇప్పటికంటే బాగా ఉండాలని, భూస్వాముల అన్యాయపు దోపిడిని పూర్తిగా అరికట్టాలని రైతులు డేలకొలది ఘోష పెట్టారు. వందలకొలది మీటింగులు జరిపారు. భూస్వాముల దౌర్జన్యాలు మితిమీరినకొలది రైతులలో కట్టుబాటు హెచ్చింది. సంఘాల

ద్వారా ఆందోళనే గాకుండా తమకున్న ఆయాధం 'బహిష్కారం' ప్రారంభించారు. భూస్వాములను బహిష్కరింప సాగారు. భూస్వామి రైతును ఎవరినైనా వెళ్ళగొట్టితే ఆఘామిని ఎవరు సాగుచేయరాదు, ఆ పొలంలో అడుగుపెట్టరాదు, అని అనేక సభలలో ఒట్టుపెట్టుకొన్నారు. అలా ఎవరైనా సాగుచేస్తే ఆరైతును కూడా సాంఘికంగా వెలిదెట్టుతామని నిశ్చయించుకొన్నారు. భూస్వాములకు మగతాలీయరాదని కొన్నిచోట్ల నిశ్చయించుకొన్నారు. జమీందార్లను భూస్వాములను బహిష్కరింప నిశ్చయించారు.

రైతు ఉద్యమంతోపాటు రాజకీయ వాతావరణం కూడా మారింది. తీవ్రత పొందింది. రైతు మహాజనులలో చైతన్యం వృద్ధి అయింది. హృదయాంతరాళాలలో సంక్షోభ హెచ్చింది. దినదినమూ విప్లవ చైతన్యముతో పాటు ధైర్య సాహసాలు వృద్ధిపొందాయి. "మాకిది రావాలి!!" "మాకిది కావాలి!" అని దృఢంగా నొక్కిచెప్పగల ధైర్యం ఏర్పడింది రైతులకు. 'మండేరీ' అనే ప్రదేశంలో ఒక రైతుమహాసభ 1920లో జరిగింది. రైతుల కోర్కెలను సమర్థించుతూ తీర్మానాలు గావించారు. ఇలాగే అనేక రైతు సభలు, సంఘాలు మలచారులో ఏర్పడ్డాయి. కాలికట్ లో ఎస్టేటునుండి ఒక రైతును వెళ్ళగొట్టారు. దానికి ఫలితంగా "ఔనాంట్ రిలీఫ్ అసోసియేషన్" ఒకటి ఏర్పడింది. ఒక పెద్ద సమ్మె కూడ చేశారు. భూస్వాముల పొలాలకు ఎవరూ వెళ్ళలేదు. పంటకు వచ్చిన పొలాలను కోసినవాడు లేడు! నూర్చిన వాడు లేడు!! ఇలాగే వివిధ ప్రాంతాలలో రైతులు భూస్వాములను తిర

స్కరించారు. వారికింద పనిచేయడానికి ఇష్టపడలేదు. పనికి పెళ్లకుండా సమ్మెచేశారు.

'అంకురార్పణం'

పొట్టదోసికొనుటకై 'చేరగాళ్ళు'గా పచ్చిన బ్రిటిష్ వారు రాజులైనారు. ఒకరిపై నొకరిని వుసికొలిపి రాజ్యాలను చీల్చారు. చివరకు బ్రిటిష్ పెట్టుబడిదారుల, సామ్రాజ్యవాదుల ప్రోత్సహంతో హిందూదేశాన్ని మింగారు. పంటపండించే రైతుకు, డబ్బు కావలసిన నిదేశ ప్రభువులకు మధ్య ఒక మధ్యవర్తి కావలసివచ్చాడు. పన్నులు వసూలుచేసి పెట్టే జమీందారే అతడు. ఇదే జమీందారీ విధానపు పూర్వ చరిత్ర. దేశానికి-సామాన్య ప్రజలకు దోహదమొనర్చిన ఆ జమీందార్లకు బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యదానికి ఒక ఘనిష్ట సంబంధం ఏర్పడింది. తదితర దేశాలలో అనాగరికమైన జమీందారీ విధానం నశించినా ఇక్కడ నశించకుండా బ్రిటిష్ వారు కాపాడుతున్నారు. పీడిత ప్రజాసామాన్యంనుండి గుంజిన దానిలో జమీందార్లతోపాటు సామ్రాజ్య వాదులకు పాలున్నది. హిందూ దేశంలో విప్లవం వస్తే దాన్ని ఎదుర్కొంటాని తయారయే జమీందారీ వర్గాన్ని-విధానాన్ని బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యం రక్షించుకుంటుంది. ఇలా పరస్పర సహాయం గావించుకొంటున్నారు జమీందారులు సామ్రాజ్యవాదులు.

భూస్వామ్య వర్గం - మిత్ర వర్గం - ఆపదలో చిక్కుకొనిపోయి ఉందని తెలియగానే సామ్రాజ్యవాదం ఉపయోగకరం పోయింది. రైతు సంఘాలను అణచాలనే ఉద్దేశ్యంతో 144 వ సెక్షన్ జారీచేశాడు మలదారు

మాస్టా

కలక్టరు థామస్ ప్రభుత్వపు ఈ ఆర్డరు ప్రజలను భయపెట్టలేదు చైతన్యం
లైన వారిలో మరింత రోషం కల్గించింది. తమ పోరాటాన్ని ఇంకా
విజయవంతంగా సాగించాలని రైతులు దృఢ మనస్కులయ్యారు. ఇంతలో
వాక్, సభా, స్వాతంత్ర్యాలను అరిగట్టుతూ గోపాల మీసన్, కున్యామన్
హజీ, మొదలైన రైతు నాయకులపైన నిషేధపుటత్తరవులు గావించింది
ప్రభుత్వం.

మలబారులో రైతులకు, జమీందారులకు గల స్పర్ధ పెరిగి, పోరాట
స్వభావం తాల్చే సమయంలో ఖిలాఫత్ ఉద్యమం వచ్చింది. మొదట ఖిలా
ఫత్ మీటింగు 1920లో 'మండేరీ'లో జరిగింది. మాస్టారులో మహమ్మ
దీయులు హెచ్చు. తమ ఉద్యమానికి బలం రావాలంటే ఖిలాఫత్ ఉద్యమం
తప్పక రైతుల కోర్కెల బలపటవాలి. వారికై పోరాడాలి. అందుకని ఖిలా
ఫత్ నాయకులూ, రైతు నాయకులూ చేతులు చేతులూ కలిపి పనిచేయ
ప్రారంభించారు. రైతుల సమర్థిస్తూ తీర్మానాలు గావించారు. ఎన్నాడు,
వల్లువనాడు జిల్లాలలోను, కాలికట్, తిరువంగాడీ, కొండొర్నీ, మండేరీ,
మాలప్పురం ఇంకా ఇతర స్థలాలలోను మీటింగులు జరిగాయి.

రైతు సంఘాల తీవ్రత గమనించిన దక్షిణ మలబారు జిల్లా మేజ
స్ట్రీటు 1921 ఫిబ్రవరి 5 వ తేదీన 144 సెక్షన్ జారీచేసాడు. ఆ ఆర్డరు
లో మనం గమనించదగిన విశేషం ఒకటి ఉన్నది. అది జమీందార్లకు
ప్రభుత్వానికిగల సంబంధం. ఆ ఆర్డరు ఇది.

“ఎన్నాడు జిల్లాలో చాలా చోట్ల ఫెలాఫత్ మీటింగులు జరుప
దలచినట్లు నాకు తెలియవచ్చింది. అలాంటి మీటింగులు జరపడం
వల్ల అమాయకులకు మాష్టాల్లో భావాలు, ప్రభుత్వానికి మాత్రమే
గాక, ఈ జిల్లాలోని హిందూ జమ్మీల (జమిందార్లు) కు వ్యతిరే
కంగా చెలరేగుతవి.”

ఇలా భూస్వాముల క్షేమాన్ని అసిస్తూ ప్రభుత్వం, ఎన్నాడు జిల్లా
లోను, ఇతర మలబారు జిల్లాలలోను, రైతు సంఘాలున్న ప్రతి స్థలం
లోనూ, 144 వ సెక్షన్ జారీచేశారు.

ఈ అమానుషపు టుత్తరపులను సహించలేక పోయారు రైతులు.
ధిక్కరించి సభలు జరిపారు. రైతు మీటింగుల నన్నింటినీ పోలీసులు
బలవంతంగా చెదరకొట్టారు. ‘కాల్చికంచేరి’ లో ఒక మీటింగు జరిగింది.
20 వేలమంది రైతులు హాజరయ్యారు. నిరాయుధులై, శాంతియు
తంగా ఉన్న ప్రజల్ని రెచ్చగొట్టడానికి పోలీసులు పూనుకున్నారు.
పోలీసులు ఎంతవరకు దౌర్జన్యం పూనితే ప్రజలు ‘అహింసను’ వదలు,
తారో అంతవరకు పోయారు. గతిలేక రైతులు హింసాపద్ధతు లవలంబిం
చారు. తిరుర్ పద్ద కూడ పోలీసులు రైతులపై అమానుషంగా ప్రవర్తించా
రు. ‘పోనాని’ అనే గ్రామంలో కూడ పోలీసులు తీవ్రంగా ప్రజలను
దావబాదారు. రైతులు ఓర్వలేక తిరగబడ్డారు. పోలీసులు కాళ్ళకు బుద్ధి
చెప్పాలిసి వచ్చింది. పోలీసులు ఎంతగా హింసాపద్ధతి ప్రారంభించారో,
అంతగా ప్రజలను రెచ్చగొట్టింది. వారు భయపడలేదు. తమ హక్కుల

మాస్టా

కోసం, తాము పోరాడుతున్నామని, బరికావాలని తలంపసాగారు. అహింసా
వాతావరణంలోనుంచి బయటపడ్డారు. తమ పోరాటానికి సాయుధ
విప్లవం అవసరమని తలచి, దానికి సన్నద్ధులై కాటాచ్చారు.

తిరుగుబాటు.

ఆరెస్టులతో ఆరంభమయింది. యం. పి. నారాయణ మినన్, మహమ్మద్ మూజా, అబ్దుల్లా హజీ, మొదలగు వారిపై 1921 ఆగస్టు 1 వ తేదీన ఆరెస్టు వారంటులు పట్టాయి. వీరందరూ రైతు, ఖిలాఫత్, ఉద్యమాలకు సంబంధించినవారే. మలబారు జిల్లా పేజిస్ట్రీడు 'ఛామన్' పోలీసు సూపరెండెంటు 'హిచ్ కాక్' లోను, 'అమూ' అనే డిప్యూటీ పోలీసు సూపరెండెంటుతోను ఒక 100 పైనికులతో, ప్రత్యేక పోలీసు దళంతో బయలుదేరాడు "తిరుంగాడి" అనే ప్రదేశానికి. 1921 ఆగస్టు 20వ తేదీ ఉదయాన నాయకులను ఆరెస్టు చేశామని 'తిరుంగాడి మసీదు'ను ముట్టడించాడు ఛామన్. రైతునాయకుడైన ఆలిముస్సాలియర్ కాన్పించలేదు. ఈ ఆరెస్టు వారంటు వార్తలు, మసీదును ముట్టడించిన వార్త అగ్ని జ్వాలలులాగ గ్రామాల్నిబిలో వ్యాపించింది. తమ హక్కులకోసం జమీందార్లతో తాము పోరాడుతున్నామని, తమ పోరాటానికి నాయకత్వం వహించి తమకు ప్రాణనమానులయినారు నాయకులు. నాయకులను ఆరెస్టు చేశారని వార్త వినగానే రోషం మెచ్చింది. తమ శతృవులయిన జమీందార్లతోను, తోడ్పడుచున్న సామ్రాజ్య వాదముతోను జమీరంగంగా సాయుధ విప్లవం లేవదీసిపోరాడాలని రైతులు తలచారు. ఈ తిరుగుబాటు.

భవిష్యత్ ఏమిటో వారికి తెలియదు? ఇలాంటి తిరుగుబాటులను సమన్వయ మొనర్చి దేశమంతటా ప్రజావిప్లవాన్ని లేవదీసే నాయకత్వము గాని, సంస్థ కాని తమ కున్నదో లేదో వారికి తెలియదు. వారి కొక విషయం మాత్రం తెలుసు. తమ హక్కుల కోసరం పోరాటం తమలను నిరంకుశంగా అణచేవారినుండి రక్షించుకొనడం!!

ముప్పదివేలమంది రైతులు. తమకు దొరికిన ఆయుధమల్లా చేత బుచ్చుకొని తమ నాయకుల రక్షించుకొనేందుకు వచ్చారు. భయంకరమైన పోరాటం ప్రారంభమయింది. పోలీసులు తుపాకుల పేల్చు ప్రారంభించారు. 9 మంది చనిపోయారు. ఎంతోమంది గాయపడ్డారు. 41 గురిని అరెస్టు చేశారు. ఈ కాల్పులు మరింత కోర్డావేకుల గావించినయి. ఇంకొక రైతుదళం పోలీసుల నెర్కొన్నది. పోలీసులకు గత్యంతరం లేక కోర్టు బిల్డింగులలో దాక్కున్నారు. కలక్టరగు “ఆస్టిన్” పోలీసు సూపరెండెంటు ‘రాబీ’, ఒక మిలటరీ ఆఫీసరు, ఇద్దరు పోలీసులూ, రైతుల అగ్రహానికి గురియైనారు. రైతులు వారిని చంపివేశారు. పోలీసు అరెస్టు చేసినవారిలో ‘కునిబదర్’ ఒకడు. ఆయన మలబారు ఖిలాఫత్ కమిటీకి కార్యదర్శి. తర్వాత అతన్ని ఉరితీశారు....

ఉత్తర మలబారు పోలీసు సూపరెండెంట్ ‘టాటన్ హామ్’ అగస్టు 21 వ తేదీన ‘పారపంగడి’ అనే గ్రామానికి వచ్చాడు. ఇది ‘తిరునంగడి’ కి రెండు మూడు మైళ్ళ దూరంలో ఉంది. అక్కడ రైతులు స్వీయరక్షణార్థం ‘పారపంగడి’ ‘షర్నూర్’ మధ్య రైల్వే

మా ప్లా

రైన్లు పీకివేశారు. ప్లేషన్ల నాశనం చేశారు. పెలిగ్రాఫ్ తీగల్ని తెంపి వేశారు. బ్రిడ్జిలను తుత్తునియలు గావించారు. పోస్టు ఆఫీసులను, కోర్టులను, రిజిస్ట్రేషన్ ఆఫీసులను దోచుకొని తగలబెట్టారు. గవర్నమెంటు నౌక ర్లను ద్వేషంకొద్దీ చంపారు. ప్రభుత్వాన్ని సమర్థిస్తూ తమకు ద్రోహం చేసే ప్రతివారిని బెదరించారు. 'తిరురంగాడి' నుండి తిరుచూరు, పార పంగడి, మంజేరి, మూలాపురం, నీలంబర్, అంగడిపురం, చెరపుచేరి వరకు తిరుగుబాటు వ్యాపించింది. తిరుగుబాటుదారుల ప్రధమకార్యం అగస్టు 21 వ తేదీన నీలాంబర్ వెళ్ళి నీలాంబర్ రాజా ఇంటిని దోచు కోడం. ఎన్నాడు, వల్లువనాడ్ జిల్లాలలో అతడు పెద్ద ధనికుడు. జమీందారు. దారిద్ర్యం ఆకలితో కృంగి కృశించే రైతులకు, ధనమూ ధాన్యమూ కన్నులకు మిరుమిట్లు గొల్పించినాయి. గంజినీళ్ళకు నోచుకోని రైతులు కడుపార పదిరోజులు భోంచేశారు. పదిరోజులు 'రాజ్యం' చేశారు. ఆ రోజుల్లో పోలీసుల గాలి సోకలేదు. మిలటరీ పర్తా కన్పించలేదు. మతకలహం కాదు.

రైతుల ఈ వర్గపోరాటాన్ని— వీరయుద్ధాన్ని 'మతకలహం' అని చులాగ్గా త్రోసిరాజన్న మహమ్మదులున్నారు. సామ్రాజ్యవాద ప్రోత్సాహంతో, ప్రభుత్వ పాదాలకు జొహారు రానర్చే కొందరు ధనికులు. దీనిని 'హిందు పులపై, మహమ్మదీయులు తిరుగబడ్డారని' చెప్పడానికి సిగ్గుపడలేదు. జంకలేదు. నిజం విచారించితే "హిందువు అని అతని ముఖంమీద వ్రాసి ఉంది కాబట్టి అతన్ని చంపాలి" అనే ఉద్దేశ్యం కల్గలేదు. ఒక 'హిందువు'ను

హాస్య చేశాకం దే అతడు 'హిందువు' అపదం వల్ల
నే కాదు. అతనివల్లం ఏమిటి? అతడే మే శక్తులతో చేతుల గలిపాడు?
అతడెవరితరచున ప్రాతినిధ్యం వహించుతున్నాడు? అనే విషయా లన్నీ
విచారించాలి. చంపబడిన ప్రతి హిందుడూ ప్రభుత్వాన్నో, జమీం
దార్లనో సమర్థించేవారో, నాకర్లలో ఆయి ఉండాలి. తిరుగుబడిన రైతులను
ఎదుర్కొన్న నీలాంబర్ రాజా నాకర్లను, గవర్నమెంటును సమర్థించిన
ఒక మున్సిఫ్ ను, ఒక రిటైర్డ్ పోలీసు ఇన్ స్పెక్టర్ ను, మాస్టారులు చంపారు.
మొదట రైతు ఉద్యమంలో, తీవ్రంగా కృషిచేసి, చివరిరోజుల్లో గాంధీ
తత్వాన్ని సమ్మి, అసహాయోద్యమంలో చేరిన 'నారాయణ మీనన్' కూడా
మాస్టా తిరుగువాటు మతసంబంధమైనది కాదని స్పష్టంగా చెప్పాడు.
హిందువులను మతతత్వంతో ఎదుర్కోలేదు, దోచుకోలేదు, అని విశద
పరచాడు. గాజకీయ కారణం లేకుండా 'దొంగలవలె' దోచుకొన్నా,
మతతత్వంతో హిందువులను దోచుకొన్నా, తిరుగువాటుదారుల నాయకులు
సహించలేదు. కఠినంగా శిక్షించారు. ఒక్కొక్కసారి ఆ శిక్ష చేతుల
సరకడం వరకూ పోయింది....మతతత్వంతో దోచిన పస్తువుల్ని తిరిగి
యజమానులకు ఇచ్చివేసేవారు.

ఏవేళంగా చూచినా మాస్టా తిరుగువాటు మతసంబంధమైనది కాదు.
వారు హిందూ వ్యతిరేకులు కారు. మాస్టారుల రైతులు. జమీందార్లకు,
జమీందార్లను వెనుకదేసుకొని పచ్చిన ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకులు.
పీడించే జమీందార్లు హిందువులై జన్మించడం, తిరుగుబడిన మాస్టా

మాస్టా

రైతుల తప్పుకాదు. పీడింపబడే రైతులు మహమ్మదీయులై ఉండటమూ వారి తప్పు కాదు. మాస్టారైతు హిందూవ్యతిరేకి కాదు—కులతత్వవాది గాడు—సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేకి! ఖూస్వామ్య వ్యతిరేకి :: శత్రుపక్షాల చేరిన ద్రోహులకు వ్యతిరేకి!!! మాస్టారైతు నిష్కళంకుడు....నిశ్చల యోధుడు....

మాస్టారైతుల పోరాటంలో చేతులు గరిపిన హిందూరైతులున్నారు. విప్లవ నాయకుడైన 'కన్నా అహమ్మద్ జీ' హిందూపత్రికకు ఒకలేఖ వ్రాశాడు. దానిలో “ప్రభుత్వమే హిందువులపైన, దేవాలయాలపైన దౌర్జన్యాలు గావించుతున్న” దని తెలియజేశాడు. హిందువులపై జరిగే అత్యాచారాలకు తమరూ ఎలాంటి సంబంధమూ లేదని ప్రకటించాడు. సామాన్యంగా ప్రజలు రాళ్లు చువ్వడంచేత పోలీసులు కాల్రారని ప్రతిసారీ సాకు. అలాంటిదే ఇదీను. విప్లవయోధులను అణచివేయ దలచిన సామ్రాజ్యవాదం ఈ తిరుగుబాటుకు ‘మతకలహం’ అనే రంగుపూయ ఛానికి ఎందుకు జంకుతుంది?

రైతుల ఈ మహా విప్లవశక్తికి ఖూస్వాములు తాళలేక పోయారు. వారు తమ వర్గ హతన్యాన్ని పొందారు. ఒక ముతా అయి ప్రభుత్వాన్ని బలపరిచారు. మలదారులో ఎక్కువ ధనవంతులని ప్రసిద్ధి కాంచిన “పూమల్లిమాన, పాజియెత్తు మనకుడల్లుమాన, చేవుర్మాన, ఉరుపుల షేరి మాన, నీలాంబర్ రాజా” ఈ ఖూస్వాములందరూ కలిసి ప్రభుత్వంతో సహకారం గావించారు. ఇంకా ధనికులగు మాస్టాలుకూడ తిరుగుబాటులో చేరక, రైతుల నెదుర్కొని, ప్రభుత్వానికి సహాయం గావించారు. “యోగ

క్షేమం" అనే మలబారు వ్రాహ్మణ పత్రిక 1922 జనవరి 6 వ తేదీన సంపాదకీయంలో ఇలా వ్రాసింది. "తిరుగుబాటువలన ధనికులైన భూస్వాములు బాధచెందుచున్నారు, కాని బీదలుగాదు."

తిరుగుబాటుకు ముఖ్యకేంద్రమైన 'మంజేరి' లో ఒక విచిత్రం జరిగింది. బాంకును దోచుకొన్నారు రైతులు. ఒకప్పుడు తాము తనఖా పెట్టిన నగలే అక్కడ కన్పించాయి. ఆ నగలను ఎవరివి వారికి పంచి పెట్టారు. ఒకప్పుడు దోపిడీపద్ధతి వల్లనే ఆ ఆభరణాలు భూస్వాములకు చేరినాయి. మళ్లా ఆ వస్తువులను ఈ నాడు తీసుకొన్నారు. కాని సామ్రాజ్యవాదపు 'లా' వలన, పెట్టుబడిదారీ సమాజంలోని 'నీతి' వలన అది "తమవస్తువులను తాము తిరిగి తీసికోవడం" కాదు. అది దోపిడి.... లూటీ....

యోధుల ఆహూతి.

1921 ఆగస్టు 21 వ తేదీన మలబారులో మార్షల్‌లా ప్రకటించబడింది. 21 వ తేదీన 75 గురు బ్రిటిష్ సైనికులు 30 మంది రిజర్వు పోలీసులు 'పుకొట్టారు' అనే ప్రదేశం వద్ద రైతులతో పోరాడారు. రైతులు 10 వేలమంది ఉన్నారు. కాని తుపాకిగుండ్లు లేవు. యుద్ధ పరికరాలు లేవు. తమపెనుక హిందూదేశపు యావత్ప్రజలూ లేరు. ఒకటో రెండో జిల్లాల రైతుల సహాయం. ఆత్మలలోనే క్రుంగి కృశించే ఇతర రాష్ట్రాల సానుభూతి! ఇక ప్రభుత్వానికో 'రవియ స్తమింపని సామ్రాజ్యము' - కావలసినంత ఆయుధసామగ్రి. ఈ సంఘర్షణలో 500 మంది రైతులు చనిపోయారు. కాని ప్రభుత్వ సైనికులో 8 మంది....

రెండుపజ్జెల షుభ్య వివిధ ప్రదేశాలలో 'గోరిల్లా' యుద్ధం కొనసాగింది. నీలాంబర్కు దగ్గరనుండన్న 'వెట్టికట్టూర్' అనే ప్రదేశంలో రైతులూ, ప్రభుత్వ సైనికులూ తీవ్ర యుద్ధం సాగింది. ప్రసిద్ధ కర్షక నాయకుడు "కున్డా అహమ్మద్ హజీ" పోరాటాన్ని సమీపాడు.

విప్లవకారులలో 14 గురు చనిపోయారు. ప్రభుత్వం బర్మానుండి 'చింకాచిన్' రెజిమెంటును తీసుక వచ్చింది. అక్టోబరు 15 వ తేదీన ఈ రెజిమెంటు 'మాలాపురం' చేరింది. మరుసటి దినమే 'తిరూర్' లో ఘూర్కా రెజిమెంటు ప్రవేశించింది. నవంబరు 21 వ తేదీన తిరుగుదాటు నాయకులలో ఒకడయిన 'ఆరీముస్పాలియర్' ను, ఇంకా 50 మందిని విచారించి శిక్షించారు. ముగ్గుర్ని కుర్రవాళ్లనే మరణించేత విడుదల చేశారు. 15 మందికి ద్వీపాంతరవాస శిక్ష.... 13 మందికి మరణశిక్ష....

నవంబరు 13 వ తేదీన మరొక పోరాటంలో 56 గురు రైతులు చంపబడ్డారు. 14 వ తేదీన 104 మంది మాస్టాయి హత మయ్యారు. 14 గురు ఖైదీలుగా పట్టువడ్డారు. నీలాంబర్కు పదిమైళ్ల దూరంలో 'పాండికట్' అనే ప్రదేశం వుంది. అచట జరిగిన పోరాటంలో ఇద్దరు సోల్దార్లు చచ్చారు. 25 రైఫిల్లు రైతుల స్వాధీనం అయినాయి. 28 వ తేదీన ఘూర్కా రెజిమెంటును 2000 రైతులు ఎదుర్కొన్నారు. 58 మంది రైతులు ఘూర్కా సైనికుల శిబిరాలలోకి దూరారు. కాని వారు తిరిగి రాలేదు. మృత్యుగహ్వరంలో చొచ్చినట్లు ఆ శిబిరాలలో చొచ్చారు. 250 మంది రైతులు చంపబడ్డారు. ఒకడు యుద్ధఖైదీ అయినాడు.

నవంబరు నెలాఖరుకు తిరుగుబాటును నాశనం గావించింది ప్రభుత్వం. ప్రభుత్వమూ. భూస్వాములూ చేసే అన్యాయాలను, ఆత్మాచారాలను ఎదుర్కొనేందుకు చేసిన పోరాటం, ఆయుధసామగ్రి- భీషణ పైనిక సహాయం గల సామ్రాజ్య ప్రభుత్వం ముందర భగ్నమైపోయింది. త్యాగం, సాహసంతో ఎన్నోళ్లు నిలవగలరు ఆధునిక మారణయంత్రాల ముందర?

హృదయ విదారక కృత్యాలు.

1921 నవంబరు 28 వ తేదీన 127 గురు మాస్టా ఫైదీలను తిరుర్ నుండి బళ్లారికి రైలులో తీసుకెళ్లారు. ఇంతమందినీ ప్రయాణీకుల పెట్టెలో గాదు తీసుకెళ్లింది. సామాను మోసే పెట్టెలో. 18 ఆడుగుల పొడవు, 9 ఆడుగుల వెడల్పుగల ఆ చిన్నపెట్టెలో ఇంతమందినీ తోసి తలుపు వేళారు. ఊహించండి వారిగతి. ఊపిరాడదు. వేడి- ఉక్క- దాహం. బళ్లారి చేరేసరికి 56 గురు ఫైదీలు— మాస్టారైతులు చనిపోయారు. నిజమో కాదో అని అనుమానింపబడే 'కలకత్తా చీకటికొట్టు కథకు' బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యము ఎక్కడలేని ప్రాముఖ్యత ఇచ్చింది. కలకత్తా విక్టోరియా హాలులో దాని చరిత్ర యాత్రికులుకు ఈనాడూ కన్పించుతూ ఉంటుంది. కాని దీని విషయమో? బ్రిటిష్ పరిపాలన కిది తీరని మచ్చ! కాని స్వాతంత్ర్య పోరాటానికై బలియొసర్చబడిన ఈ యోధుల చరిత్ర భావి చరిత్రలో సువర్ణక్షరాలలో— కాదుకాదు— రక్తక్షరాలతో లిఖింపబడుతుంది.

మాస్టా

1921 అక్టోబర్ 3 వ తేదీన “మాస్టర్ నమ్మర్ కోర్టు” స్థాపించబడింది. 2830 మంది తిరుగుబాటుదార్లను విచారించారు. 807 గురిని నెషన్సు కోర్టు విచారణకు పంపారు. ఒక్క కోయంబత్తూరులోనే ఉరిదీయబడిన రైతుల సంఖ్య 200....

పురుషులందరూ తిరుగుబాటులో చేరారు. ఇంకా ఎవరైనా ఉంటే వృద్ధులూ, పిల్లలూ, స్త్రీలూ గ్రామాలలో ఇండ్లవద్ద మిగిలిపోయారు. నిరాయుధులైన ఈ పురుషులపైన, రక్షణలేని ఈ స్త్రీలపైన, సైనికులు గావించిన ఆమానుషక కృత్యాలు గుండెలు చీల్చివేస్తాయి. స్త్రీలను ఆశమానించి మానభంగం కవిచారు.... ఇండ్లన దోచి తగలబెట్టారు. యాదాక్షిణ్య రహితులై పురుషులను హింసించారు. సైన్యం సమీపించుతుందనగానే తిరుగుబాటుదారులొక ఆడవిలో దాక్కున్నారు. కాని వారిని అనుకరింపలేని స్త్రీలు మాత్రం గ్రామాలలో ఉండిపోయారు. కొన్నిచోట్ల సైనికులు స్త్రీల నవమానపరచడమేగాక ఖూనీ చేశారు. ఉదాహరణకు- ఒక ముసలి స్త్రీనికొట్టి- తుపాకితోపేల్చి- చంపారు.... కాన్ సెంట్రేషన్ క్యాంపులలో స్త్రీలను జేర్చారు. ఈ ఘాతుక కృత్యాలు చేసింది ఎవరిని ప్రశ్న వచ్చిన పుదు బ్రిటిష్ రెజిమెంటుది తప్పుకాదని, బర్మానుండి తీసుకవచ్చిన ‘చింకన్ చిన్’ సైన్యానిదే తప్పని ప్రభుత్వం తెలియజేస్తుంది. బ్రిటిష్ రెజిమెంటు గానీయండి, బర్మా సైనికులే గానీయండి, అది ఎవరిక్కావాలి? ఘాతుక కృత్యాలకు బాధ్యులెవరు? సైన్యాలను పంపిన ప్రభుత్వంది కాదా? ప్రజాసామాన్యంలో తిరుగుబాటుకంటే భయం కల్పించేందుకు తిరుగుబాటు

నాయకుల్ని రోడ్లప్రక్కన చెట్లపై ఉరిదీసి వ్రేలాడగట్టారు. రైతులలో ఒక 'భావన' కల్గించాలని ప్రభుత్వాభిప్రాయం. పోలీసులు, సైనికులు రైతులలో 'గుండెజేజారెత్తు' నట్లు భయానక కృత్యాలు గావించారు. 'భావన' ఏర్పడింది. తిరుగుబాటు అణగిపోయింది. కాని ఆ 'భావన' ను రైతులు—స్వాతంత్ర్య ప్రియులు—సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేకులు మఱచి పోలేదు. హృదయ ఫలకాలలో దాచుకొన్నారు. బ్రిటిష్ పరిపాలనా చరిత్రలో మాసిపోనూ లేదు.

ఆర్య సమాజీకుల ద్రోహం.

'మతం మత్తుమందు' అన్నాడు కారల్ మార్క్సు. మతం పేరిట ధనికవర్గాల దోపిడి కొనసాగడం మనం చూస్తూనే ఉన్నాం. మాస్టా తిరుగుబాటులో కూడ జమీందారులు తమ వర్గక్షేమానికై ఆర్యసమాజంవారిని చేపట్టారు. వారు మతంపేరిట జమీందారీ వర్గక్షేమాన్ని ఆపించారు. మాస్టాలు చంపిన జమీందార్ల పొదోలుతీసి "ఇదిగో హిందువులపై మాస్టాలు చేసిన ఘోరకృత్యాలు" అంటూ పెద్ద వీరులలాగ చూపసాగారు. ఈ హిందూ మతోద్ధారకులు ప్రభుత్వసైనికులు చేసిన దారుణకృత్యాలను గురించి 'వాకబు' చేయలేదు. వందలకొలది కల్చబడిన, ఉరితీయబడిన మాస్టారైతుల పొదోలు సంపాదించలేదు. సైనికులచే బాధింపబడిన—అవమానింపబడిన స్త్రీల పొదో ఒక్కటి లేదు. దాదాపు సి. ఐ. డి వారిలాగ పనిచేసిన ఈ ఆర్యసమాజంవారు ఆ పొదోల బట్టుకొని ఊరేగుతూ ఉంటారు, వందలకొలది మాస్టారైతులు అరెస్టుకావడానికి వీరే కారకులు.

మాస్టా

మానవాభ్యుదయమనీ, మతమనీ కచ్చెట్టి ధనికవర్గ క్షేమానితై వీరు
కావించిన పనులు, పిరికితనమూ, నీచంతో కూడుకొని ఉన్నాయి.
గాంధిజీ దృక్పథం.

ప్రపంచయుద్ధం సామ్రాజ్యపు పునాదుల్ని కదల్చివేసింది. ప్రతి
దేశంలోనూ రైతుల తిరుగుబాట్లు, కార్మికుల సమ్మెలూ, పోరాటాలూ
విజృంభించినాయి. హిందూదేశ ప్రజలలోకూడా అశాంతిరేగింది. కార్మికు
లలో సమ్మెలు విజృంభించినాయి. రైతుల తిరుగుబాట్లు తమంతకుతామే
లేచినాయి. ఇలాంటి సమయంలో గాంధిమహాత్ముడు అసహాయోద్యమం
ప్రారంభించాడు. దారితెన్ను లేకుండా అది ఎటో విడిచిపెట్టి వేస్తాడని
ఎవరికీ తెలియదు. అసంతృప్తులయిన పీడితప్రజలు పోరాటానికి తమ
సంసిద్ధత తెలియజేశారు. సామ్రాజ్యవాదంతో ఒక 'శాంతి సమరం'
సాగింపదలచిన మహాత్మునికి 'మాస్లాతిరుగుబాటు' కు సంబంధం ఏమిటి?
తిరుగుబాటులో ఆయన అనుచరులపాత్ర ఏమిటి? అనే విషయాలు
విచారించాలి.

యాకూబ్ హుస్సేన్ గౌరొక ఉత్తరం వ్రాశారు గాంధిజీకి.
దానిలో మాస్లా రైతుల కడగండ్లూ— వారు ఎలాంటి ఘోరమైన దౌర్జన్య
నికి గురియైనదీ వివరంగా వ్రాశారు.

“వారి (మాస్లాల) లో చాలామంది, చిన్నచిన్న భూస్వాముల
(దాదాపు ఈ భూస్వాములందరూ హిందువులు) క్రింద భూములను
సాగుచేస్తూ ఉంటారు. జమ్మీలు (జమీందార్లు) చేసే ఒత్తిడి

మాష్టా

పరిస్థితులకు— కారణాలకు” అంటూ వ్రాశాడు. కానీ ఆ పరిస్థితు లేమిటో, కారణా లేమిటో మన దురదృష్టం వల్ల వివరించలేదు. కానీ ప్రభుత్వం అండగా ఉన్న జిమ్మీలు (జిమిందార్లు) మాష్టా రైతులను నిరంకుశంగా దాధించడం అని ఊహించుకోవచ్చునా? యాకూబ్ హుస్సేన్ గారి చివరి వాక్యాలు సత్యమైనవి.

“ఏ హిందువు కానీ, ముస్లిం గానీ, క్రిస్టియన్ గానీ ఆ పరిస్థితు లలో, ఆత్మ రక్షణార్థం, స్వీయక్షేమం కోసరం, ఏమిచేయాలో అడే చేశాడు.”

గాంధీజీ తన యంగ్ ఇంపియాలో, యాకూబ్ హుస్సేన్ గారి రేఖను విమర్శిస్తూ ఒక వ్యాసం వ్రాశాడు. ఆ వ్యాసం పేరు ‘స్టార్వింగ్ మాష్టా’ ఈ రిరుగుదాటుకు ముఖ్యమైన అర్థిక కారణాలను ఆయన వదలి పేశాడు. ఇది పూర్తిగా మతకలహాదు నని ఆయన నమ్మాడు.

“మలబారులో తమ సోదర హిందువులకు మాష్టాలు గావించిన పనికి హిందువులు దుఃఖిస్తారని నాకు తెలుసు.”

అంటూ వ్రాశాడు. యాకూబ్ హుస్సేన్ గారి “ఎవడైనా ఆ పరి స్థితులలో అలా చేసి ఉంటాడు” అనే వాక్యం గాంధీజీకి సచ్చలేదు. పైగా

“ఏ పరిస్థితులలోనైనా, ఎంత రెచ్చగొట్టినా, బలవంతమైన మతాంతరం న్యాయమైనదని చెప్పలేము.”

అని వ్రాశాడు. బలవంతంగా మతాంతరులను కావించుతున్నారనే కథలలో గాంధీజీకి విశ్వాసం ఏర్పడింది.

అందరికీ తెలిసినదే. మాప్లాలు చాలాకాలంనుండి వారికింద బాధల సమభవిస్తున్నారు. ఆ బాధను ఎవరూ తగ్గించ లేదు." ఇవీ హుస్సేను గారి వాక్యాలు.

హిందువుల్ని బలవంతంగా మతాంతరులను చేస్తున్నా రన్న విషయాన్ని చర్చించుతూ, హుస్సేన్ ఇలా వ్రాశాడు.

“హిందువులు పైనికుల ద్వారా మాప్లాలు ఇండ్లను, మసీదులను తగులబెట్టించి పగతీర్చుకొంటున్నారు. వేలకొలది మాప్లాలును చంపారు. తుపాకులతో కాల్చారు. ఉరి తీశారు. యావజ్జీవ శిక్ష విధించారు. ఇంకా వీలకొలది జైళ్లలో వ్రగ్గుమన్నారు. ఈ పరిస్థితులలో, నేను జోక్యం కలుగజేసికొన నవసరం లేని కారణాలు- దురదృష్ట పరిస్థితులు- ఆతని (మాప్లాను) ఒక తిరుగుబాటుదారునిగా చేశాయి. హిందువు గాని, ముస్లిం గాని, క్రిస్టియన్ గాని- ఎవడైనా సరే- ఆ పరిస్థితులలో, ఆత్మరక్షణకోసరం, స్వీయ క్షేమానికై ఏమిచేయాలో అదే చేశాడు.”

మరాలకూ, అర్థిక సమస్యలకూ ముడిపెట్టి, సింగుపూయడం స్వార్థపరుల పని. కాని యాము హుస్సేన్ వైతం “పగ తీర్చుకొన్నారు” అని వ్రాయడం విచారకరం. కాని కొంచెం వివరించి చూచితే, ఇలా అని ఉండరు. ‘హిందువులుగా ఉండుట తటస్థించిన ఖాస్వాములను ఎదుర్కొన్న రైతులపై, ఖాస్వాములు పగ తీర్చుకొన్నారు’ అని వ్రాసి యుండును. గాంధీ గారికి వ్రాసిన లేఖలో యామాచ్ హుస్సేన్ “దురదృష్ట

మాష్టా

‘తెలిసియో, తెలియకో ‘గాంధీజం’ పనిచేసిందని చెప్పడంతో ఎవరూ కంగారుపడ నవసరంలేదు.

కాంగ్రెసు వారి వైఖరి.

మొదటగా ప్రసిద్ధ కాంగ్రెసు నాయకులయిన ‘కేశవమీనన్’, ‘మాధవమీనన్’ అనే వారలు ఈ తిరుగుబాటును అణచడానికి తమ శాయ శక్తులా ప్రయత్నించారు. రైతు ఉద్యమ నాయకుల్లో ఒకడూ— తర్వాత దానితో అన్ని సంబంధాలను తెగద్రెంచుకొన్న నారాయణమీనన్, తిరుగు బాటుదారులను ‘శాంతపరిచడానికి’ గవర్నమెంటు ఇచ్చిన స్పెషల్ ప్యాసు పోర్టులతో విప్లవభాగాలలో తిరిగాడంటే గాంధీజం ఎంతవరకు పోయిందో చూడండి. నారాయణమీనన్ తమకు సహాయం చేయడానికి వచ్చాడు కాబోలునని హృదయపూర్వకమైన స్వాగతమిచ్చారు. “పోరాటాన్ని ఆపండి : పోలీసులకు లొంగండి!!” అని ఆయన అన్నప్పుడు అందరూ ఆశ్చర్యపడ్డారు. నాయకులలో ఒకడు “నీవు మాకు సహాయం చేయడానికి వచ్చావని తలచాము. మాకు వ్యతిరేకంగా ఉన్నావని ఇప్పుడు గ్రహించాం.” అని అన్నాడు. నారాయణమీనన్ పదేపదే లొంగిపోయింటూ ప్రబోధించుతూ ఉన్నప్పుడు, ఒక విప్లవ నాయకుడు “నీవు వచ్చిన కారణం రైతులందరకూ తెలిస్తే నీజీవితానికే అయిపాం కల్గవచ్చు. ఇక్కడ నుండి నెమ్మదిగా వెళ్లిపోవడం మంచిది.” అని ప్రార్థించాడు. నారాయణ మీనన్ తన పని పూర్తిగావించుకొని నిరపాయకరంగా ఇంటికి వెళ్లాడు. అతని సహచారి ననుసరించి పోలీసులకు లొంగిన వారి గతి ఏమయింది?

“మాప్లా విప్లవానికి అర్థం” అంటూ మహాత్మాదాస్ వ్యాసం 1921. అక్టోబరు 20 వ తేదీన ప్రకటించాడు. దానిలో ఇలా వ్రాశాడు.

“మాప్లా తిరుగుబాటు హిందువులకీ, మహమ్మదీయులకీ పరీక్ష. హిందూస్నేహం- దానిపై గల్గించిన ఒత్తిడికి జీవించి ముండు గలదా? మసల్మానులు తమ హృదయాంతర్భాగాన, మాప్లా చర్యలను సహించేదిరా?... అలాంటి మాధ్యవిధానాలను వ్యతిరేకంగా హిందువులు తమ మతాన్ని సంరక్షించుకొనగలరనే నమ్మకం వారు కల్గియుండాలి. మాప్లాల పిచ్చిని గురించి, మాట్లాడి మాత్రం అసమ్మతి చూపడం, మహమ్మదీయుల స్నేహానికి గుర్తుకాదు. బలవంతంగా మతాంతరులను చేయడం, దోపిడిని, చేయడం మొదలైన మాప్లా చర్యలను మహమ్మదీయులు సహజంగా సిగ్గు పడాలి. తలవంచుకోవాలి.....”

ఆర్థిక కారణాలచే గల్గిన ఈ వర్గపోరాటాన్ని మహాత్మాదు ఇలా వివరించాడు. మహాత్ముని విమర్శనా విధానమే ఇలాంటిది. వర్గకలహము ప్రస్తుత సమాజంలో ఉండక తప్పదని గుర్తించియు మహాత్మాదు గుర్తింప లేడు. ఆయనకు హృదయ పరివర్తనంలో నమ్మకం ఉంది. జమీందార్ల ‘ట్రస్టీషిప్’ లో గాఢ విశ్వాస మున్నది. అలాంటప్పుడు ఈ పోరాటాన్ని ‘మతపిచ్చి’ యని నిందించడంలో కొత్త యేమున్నది. గాంధీజీ ధోరణి ఇలావుంటే వారి అనుచరుల స్వభావం మాత్రం వేరుగా ఎందుకుంటుంది? ఈ తిరుగుబాటును అణచడానికీ, ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో,

ప్రభుత్వం ఉరితీసింది.... తాము ఆ పింసా పద్ధతిని నమ్ముతున్నా సామ్రాజ్యవాదం నమ్మడం లేదని, దీనివల్ల స్పష్టమయ్యింది. ప్రభుత్వానికి సహాయం చేసినందుకు, తిరుగుబాటును 'శాంతపరచ' ప్రయత్నించినందులకు నారాయణమీనాక్షకు గల్గిన బహుమతి ఏమిటి? పోలీసు ఇన్స్పెక్టర్ మోపిన నేరబలంమీద 12 ఏండ్లు శిక్ష విధించారు. ఇంతకంటే విషాదకరమైన విషయం....

ఇలాగే గోపాలమీనాక్ష అనే కాంగ్రెస్‌వాది కూడా బ్రిటిష్‌వారి 'లా ఆండ్ ఆర్డరు'లను నెలకొల్పడానికి, ప్రభుత్వానికి సహాయం చేద్దామనే ఉద్దేశ్యంతో తిరుగుబాట్ల ప్రదేశాలలో తిరిగాడు. ఇతర 'ఛోటా కాంగ్రెసు నాయకులు' కూడా ఇలాగే ఈ 'పవిత్ర ప్రచారాన్ని' ప్రారంభించారు. గాంధీజీ అనుచరులు ఈ హింసాపూరిత విప్లవానికి గగ్గోలుపడి ప్రభుత్వానికి ప్రత్యక్షంగానో— పరోక్షంగానో, తెలిసియో— తెలియకో, సాయ పడ్డారు. ఈ విప్లవాన్ని అణచడంలో తమ కర్తవ్యాన్ని గాంధీజీ శిష్యులు నూటికి నూరుపాళ్లు 'మనోవాక్కాయకర్మ' లతో పనిచేశారు :

1921 అక్టోబరు 20 వ తేదీన యంగ్‌ఇండియాలో “మాస్టా తిరుబాటు అర్ధం” అంటూ గాంధీజీ ఒక వ్యాసం వ్రాశాడు. దానిలో మహాత్ముడిలా వాపోయాడు.

“శాంతియుతంగా ఆ కష్టాన్ని అంత ముందించారనే గౌరవం ఈయడానికి, ఆ రంగంలో ఉన్న మనుజులు ఇవ్వపడలేదని వినడానికి నేను విచారించుతున్నాను.”

తిరుగుబాటు

31

మాష్టా తిరుగుబాటు

గాంధీజీ అహింసా తత్వం మాష్టా తిరుగుబాటులో ఎలా ఉపయోగించింది. ఆయన అహింసలో ధనికవర్గ తత్వం మేలిముసుగు ధరించింది. ప్రజా విజృంభణకు భయపడి సి. ఐ. డిలాగ పనిచేసిన హిందువులకు, రైతులు తగిన శిక్ష ఇస్తుంటే మహాత్మునకు మనోవేదన కలిగింది. హిందువులై పుట్టిన భూస్వాముల ఎన్నేట్లలో రైతుల తిరుగుబాటుకు గాంధీజీ అనుచరుల గుండె చెదరిపోయింది. గాంధీజీ అనుచరులు ఈ సాయుధ విప్లవ వినాశనానికి 'అహింస' ను ఆధారం చేసికొన్నారు. తిరుగుబాటుకు మత తత్వపు రంగుల పూయడానికి వెరువలేదు. తమ వర్గక్షేమానికై ధనికు లీ-ముసుగు దాల్చి సామ్రాజ్య ప్రభుత్వానికి సహాయ పడ్డారు.

నిరాయుధులైన మలబారు రైతులు అప్రతిమాన సాహసంతో 5 నెలలు యుద్ధం గావించారు. సామ్రాజ్య వాద సహాయం గల భూస్వామ్య నిరంకుశత్వాన్ని నాశనం గావించడానికి ప్రయత్నించారు. ఈ ప్రయత్నంలో - పోరాటంలో - ఎంతో ఆహుతి గావించారు. కాని భూస్వాములచేత, మతము పేరిట ఆర్యసమాజికులచేత, ప్రోత్సహింపబడిన సామ్రాజ్యవాద నైనిక శక్తికి, కాంతి-యహింసల పేరిట గాంధీయుల చేత నిరోధింపబడి రైతు జనసామాన్యం బలియైనది మాష్టా రైతుల విప్లవం ఇలా ఓడిపోయింది. కాని విప్లవ పోరాటం నశించలేదు. మాష్టా మోధుల త్యాగ నిరతి వృధా కాలేదు. విప్లవ పోరాటం సాగుతూనే ఉంది. స్వాతంత్ర్యం లభించేవరకు సాగుతూనే ఉంటుంది. కాబట్టి మాష్టా విప్లవం ఓడిపోయినా - విప్లవం వర్ధిల్లుగాక! అని మనం అందాం....

తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం

32

గ్రంథాలయం

DIGIT

10638

నవంబరు 1956

7-86

BLANK PAGE

